

Malekongressil Rio de Janeiro vaatamisväärsustega tutvumas (V osa)

Jätkame lugudega Brasiilias Rio de Janeiros toimunud 52. probleemalletajate maailmakongressilt. Järgnev kirjutis annab ülevaate kongressi ametliku programmi kahest viimasest päevast, kirjutame neljapäeval-reedel, 15.-16. oktoobril toimunud. Samuti kirjutame ka laupäeval-pühapäeval, 17.-18. oktoobril enne tagasisõitu tehtud turismireisidest Rio de Janeiro vaatamisväärsuste juurde – Corcovado mäe otsas asuva Jeesus Kristuse kuju juurde, Suhkrupeamäe tippu, Maracana staadionile.

Kongressi programmi kohaselt oli 15. oktoober ametlikult *ekskursioonipäev*. Ilma poolest oli tegemist ühe kõige soojema päevaga meie Rio de Janeiros olemise aja vältel. Temperatuur tõusis keskpäeva paiku isegi kuni 33°C, õhtupoole langes veidi alla 25°C. Turismipäev tähendas linnaekskursiooni kolme suure turismibussiga (kaks inglise keelse giidiga bussi ja üks vene keelse giidiga buss), sellise palavusega päästis hullemast vaid busside tõhus konditsioneeride süsteem.

Turismibussidega sõidutati meid esmalt peatuseid tegemata läbi Rio de Janeiro ääre- ja kesklinna, bussiaknast sai nii-öelda käigu pealt üle vaadatud mitmed mainekamad hotellid, vanemad ja tuntumad kirikud, aga ka mitmed muud vaatamisväärsused, mis valitud trajektoori äärde jäid.

Maailma ühel suuremal jalgpallistaadionil

Esimese peatuse tegime pärast pikemat ringreisi alles kuulsa staadioni Maracana juures. Loogiline valik, sest Brasiilia tase jalgpallis on üldteada ja tuntud, jalgpall on kultuuri lahutamatu osa ja tähtsamate matšide ajal on vist raske leida kohalikku, kes ei hingaks oma meeskonnaga samas rütmis.

Brasiilia on rekordiliselt viiekordne jalgpalli maailmameister. Brasiilias toimusid iga nelja aasta tagant aset leidvad jalgpalli maailmameistrivõistlused 1950. aastal – just selle võistluse tarbeks Maracana staadion rajatigi. Rahvusvaheline Jalgpalliliit (FIFA) on usaldanud Brasiiliale jalgpalli maailmameistrivõistluste korraldamise taas 2014. aastal ja finaalmatš peaks aset leidma just kuulsal Maracana staadionil.

Staadion on väljast tõepoolest võimas ja ega see vist tegelikult väga üllatav olegi, kui arvestada, et tegu on Eesti jalgpallikoondisele koduväljakuks olevast Lilleküla staadionist kordades suurema staadioniga. Staadioni sisemus peidab lisaks jalgpalliplatsile veel väiksemat sorti jalgpallimuuseumi, mitmeid poekesi ja kohvikuid.

Jalgpallimuuseum tähendab seda, et kõikjal seintel võib näha pildimeenutusi kuulsate Brasiilia ja teistegi riikide vutilegendide tegemistest, võidetud karikatest, löödud väravatest, efektsetest manöövritest ja kõigest muust jalgpalliga seonduvast.

Staadionil nägime ka ühe pallivõluri elavas esitluses kõike seda, mida on võimalik palliga (loe palliga, mitte jalgpalliga) teha. Ehkki sarnaseid pallivõlureid võisime kohata ka meie hotelli läheduses Copacabana rannas turistidele esinemas, siis oli neid esitusi ikka ja jälle nauditav jälgida. Vutiguru kõksib nii suure kui ka väikese hernetera suuruse palliga igast asendist ja nagu ise tahab – küll jalaga, põlvega, õlaga, peaga, vahepeal võtab palli pea peale seisma, ajab turistidega veidi juttu ja siis jätkab oma etteastet, siis püüab palli kukla taha, taas väike dialoog vaatajatega ning jätkab siis taas etteastet. Tõeline vutiguru ja neid Brasiilias jagub.

Edasi viis turismireis meid bussidega Rio de Janeiro kuulsate karnevalide toimumise kohta. Kahju vaid, et ei juhtunud sellesse paika karnevalide toimumise ajal, seetõttu pidime leppima vaid aimatavaga. Keset linna on spetsiaalselt karnevalide tarvis rajatud ühele pikale sirgele suured betoonist tribüünid ja ega sel paigal muud otstarvet

olegi, kui karnevalide läbiviimine (näiteks Maracana staadioni kasutatakse lisaks spordivõistluste läbiviimisele ka kontserdipaigana jne). Tribüünide ühes otsas saime siiski külastada väikest nii-öelda karnevalipoodi, kus pakuti müügiks kõike karnevalidega seonduvat, sealhulgas erinevaid efektseid kostüüme, taustaks saime vaadata ka mitmeid videolõike senitoimunud karnevalidest.

Turismireisi lõpetuseks viidi meid Copacabana supelranna kõrval teiseks Rio de Janeiro tuntumaks liivarannaks oleva Ipanema supelranna läheduses asuvasse (liha)restorani. Brasiilias paistavad lihatoitud väga populaarsed olema ja selleski restoranis lihavalikust puudust ei tulnud, proovida oli võimalik koguni 23 erinevat liha. Kõhu sai igatahes pika päeva lõpetuseks korralikult täis süüa.

15. oktoobri õhtul toimus kongressi programmi kohaselt viimane võistlus – *lahendamisshou*. See on võistlus, kus 16 osalejat selgitavad endi seast *play-off* süsteemis parima. Mees-mehe vastu duellidel antakse kolme minuti jooksul lahendada kuni viieteistkümne malendiga kahekäigulisi matiülesandeid. Ülesanne kuvatakse suurele ekraanile, kus see on siis nii lahendajatele kui ka publikule üheaegselt jälgitav. Kui kumbki võistleja nimetatud aja vältel vastust ei paku, siis tuleb ette uus ülesanne. Pakutud õige vastuse korral saab võistleja punkti, vale vastuse korral läheb punkt vastasele.

Kaheksandikfinaalis, veerandfinaalis ja poolfinaalis heideldi kolme punktini, pronksimatš peeti nelja punktini ning finaali viie punktini. Ehk siis võitis (ja läks edasi järgmisesse ringi) see võistleja, kes kogus enne nimetatud arvu punkte – olgu siis kas enda poolt antud õigetele vastustele tuginedes või tänu vastase eksimustele.

Poolfinaalid: Piotr Murdzia (Poola) - Vladimir Podinic (Serbia) 2:3, Piotr Gorski (Poola) - Arno Zude (Saksamaa) 1:3.

Pronksimatš: Piotr Murdzia (Poola) - Piotr Gorski (Poola) 4:1.

Finaal: Vladimir Podinic (Serbia) - Arno Zude (Saksamaa) 5:4.

2010. aastal toimub kongress Kreetal

16. oktoober oli kongressi ametliku osa viimane päev. Hommikul jätkus *PCCC delegaatide nõupidamine*, kus Eesti delegaadina oli kohal Indrek Aunver. Üks olulisemaid küsimusi oli tol nõupidamisel kahtlemata järgmise kongressi toimumiskoha valimine. Tänavu valiti kahe kandidaadi vahel, delegaatidel tuli hääletussedelile kirjutada kas Kreeka (Kreeta saar) või Venemaa (Sankt Peterburg). Kreeka sai 17 häält ja Venemaa 7 häält, üks delegaat jäi erapooletuks.

16. oktoobri pärastlõunal toimus erinevate maleprobleemide koostamise turniiride parematele *autasude kättejagamise tseremoonia*, väljavalitute hulka mahtus ka üks Michel Caillaud (Prantsusmaa) ja Indrek Aunveri koostöös valminud maleprobleem.

16. oktoobri õhtul toimus ühes Rio de Janeiro kesklinna läheduses asuvas (liha)restoranis *lõpubankett*, üks viimaseid võimalusi suhelda üle kogu maailma kohale saabunud probleemtaajatega, sest juba järgmisel päeval alustas suurem osa kongressil osalenutest tagasiteed oma kodumaale.

Lõpubanketil pakuti taaskord süüa suures valikus erinevaid lihasorte, ei teagi täpselt, kui palju neid seekord lauale kanti, kuid igatahes oli valik külluslik. Lihavalikule järgnes magustoiduna jäätis. Toitlustamise poole pealt võib kogu Rio de Janeiro veedetud aja kohta öelda, et selles osas oli tegemist ühe paremal tasemel probleemtaajate maailmakongressiga, millisel on olnud au osaleda.

Lõpubanketi ajal said kõik osalejad ka kongressi kokku võtva kogumiku omanikuks. Kogumikus on kenasti ära toodud lahendamisvõistluste ja maleprobleemide

koostamise turniiride tulemused, samuti kõikide osalejate nimekiri, lisaks on eraldi esile toodud ka delegaatide nimekiri.

17. oktoobril otsustasime minna 10-liikmelise seltskonnaga, kuhu lisaks Rio de Janeiros probleematajate maailmakongressil Eestit esindanud Indrek Aunverile ja Margus Söödile kuulusid probleematajad Brasiiliast, Argentinast, Serbiast ja Sloveeniast omal käel tutvuma Rio de Janeiro ühe tuntuma turismimagnetiga – umbes 700 m üle merepinna ulatuva Corcovado mäe otsas asuva ligi 40 meetrise Jeesus Kristuse kujuga.

Corcovado mäe otsast avanevad imelised vaated peaaegu kogu Rio de Janeiro linnale, vaateid saab nautida mitmes suunas, mitmes ilmakaares – üks vaade ilusam kui teine. Tõepoolest fantastiline paik, meie seltskonda kuulunud Serbia esindaja Milan Velimirovic naljatles, et pärast selles paigas (Jeesus Kristuse juures) käimist võib ta rahulikult surra. Kindlasti üks kaunima vaatega paiku maailmas.

18. oktoobril vaatasime enne tagasilendu üle teise Rio de Janeiro tuntuma vaatamisväärsuse – vallutasime ligi 400 m merepinnast kõrgemale tõusva Suhkrupeamäe tipu.

Sarnaselt päev varem Corcovado mäe otsas asuva Jeesus Kristuse kuu juures kogetule avanesid ka Suhkrupeamäe otsast võrratud vaated Rio de Janeiro linnale, igas suunas. Rio de Janeiro ongi just selle poolest väga eriline linn, et turismiattraksioonideks olevad mäetipud ühes maaliliste vaadetega asuvad linnas sees, vaid paarikümne minutilise (takso)sõidu kaugusel turistile koduks olevast mugavast hotellist.

Samuti õnnestus vahetult enne tagasilendu külastada veelkord kuulsat Maracana staadioni – seekord eesmärgiga ära vaadata Brasiilia kõrgliiga (Serie A) kohtumine Fluminense ja Internacionali meeskondade vahel. Mäng lõppes 2:2 viigiga.

Brasiilia kõrgliiga jalgpallielamus oli igatahes kogemist väärt. Mängutempo oli vaatamata palavale ilmale üsna kõrge ja mängijad tehniliselt head – pall liikus kiiresti, söödud olid täpsed ja võeti hästi omaks, samas jäeti siiski ka mitmeid näiliselt kindlaid väravavõimalusi realiseerimata.

Pärast jalgpallimatši tagasi hotelli jõudnuna startisime peagi taksoga Rio de Janeiro rahvusvahelise lennujaama poole, sealt algas meie pikk tagasiteekond, mis sujus kenasti ja ilma tõrgeteta.

Selline oli siis meie poolne nägemus Brasiilias Rio de Janeiros toimunud 52. probleematajate maailmakongressist.

Margus Sööt & Indrek Aunver